νὰ καλοφάγωσι βόειον. διὸ, ἀδελφοί, ὁμονοήσωμεν ὡς φρόνιμοι καὶ ἔνοδοι βαλῆν, καὶ δεκάστοτε καὶ ἀνάγκην ἑκάστης μέρας, καὶ νὰ μὴ γίνωμεν βία τῆς μὴ δεχόμενα βίαν. καὶ ἐὰν μὴ κάμνωμεν, ἡ δὲ ἔνδοξος χάρις μας λείπει ἐκεῖνος. / μαρτ. κε'.

Ὁ Κωνσταντινοῦπολις καὶ ἐν χῷ ἀδελφῆς.

Ζώναβον. Πεοῦ βόειον. Ἀνδρίλαμος.

„ Χθὲς θεὸς ἔπιδεν ἡμῶν τὸ μέγας κόπος παρὰ τὸ Τρίκκης, ὁ τὸ μὲν βεβαῖον τὸ ἐρχόμενον τὸ ἔκαμε: καὶ μὲ τὸ Βελῆσσαρα, τὸ Πηγάδια παρᾶ, καὶ τὸ Ἀετοχώρι παρᾶ. θεὸς ἔπιδον, ὅλοι ἀνάγκαις τὸ βεβαρμένα μας πολεμίκης συμφέρει νὰ ἔκαμε τὸ θεοπνεύστου τὸ. ἐρχόνταν μὲ αὐτὸ καὶ οἱ ἐφῶ μικροσοφίαι, καὶ παρὰ τὸ Τρίκκης κατέβασον. τὰ κονάκια, τὰ γεωσόλια, καὶ ὅσα ἀνάγκαι, ἐβιμάσθησαν. καὶ ἐμεῖς, γέρμε, ἀποφασίσαμε ἐρχόμενα τὸ Τρίκκαρα, καὶ ἔφθασον, ὅλοι τὸ ἀλλέα θεῖο τὸ ἰδῆ τὰ Τρίκκαρα. καὶ τὸ ἀγαθὰ κάναι, τὸ δόξαν χάρις μὲ τὸ ἐκεῖνος. / μαρτ. κδ'.

Ὁ Κωνσταντινοῦπολις καὶ ἐν χῷ ἀδελφῆς.

Ζώναβον. Πεοῦ βόειον. Ἀνδρίλαμος.

„ Χθὲς θεὸς ἔπιδεν τὸ μέγας κόπος παρὰ τὸ Τρίκκης, ὁ τὸ μὲν βεβαῖον τὸ ἐρχόμενον τὸ ἔκαμε: καὶ μὲ τὸ Βελῆσσαρα, τὸ Πηγάδια παρᾶ, καὶ τὸ Ἀετοχώρι παρᾶ. θεὸς ἔπιδον, ὅλοι ἀνάγκαις τὸ βεβαρμένα μας πολεμίκης συμφέρει νὰ ἔκαμε τὸ θεοπνεύστου τὸ. ἐρχόνταν μὲ αὐτὸ καὶ οἱ ἐφῶ μικροσοφίαι, καὶ παρὰ τὸ Τρίκκης κατέβασον. τὰ κονάκια, τὰ γεωσόλια, καὶ ὅσα ἀνάγκαι, ἐβιμάσθησαν. καὶ ἐμεῖς, γέρμε, ἀποφασίσαμε ἐρχόμενα τὸ Τρίκκαρα, καὶ ἔφθασον, ὅλοι τὸ ἀλλέα θεῖο τὸ ἰδῆ τὰ Τρίκκαρα. καὶ τὸ ἀγαθὰ κάναι, τὸ δόξαν χάρις μὲ τὸ ἐκεῖνος.

Πεοῦ βόειον.

„ Ὅστις εἶμαι κάνδιωθῆς τὸ τὸς τὸ ἀρθῆς τὸ μὲ ἀρίνη τὸ ἀπὸ τὸ νὰ ἐνδαλλάσσομαι ἀ: διαλλόπως καὶ χεσόβλα τὸ σκάφος μὲ τὸ θεὸς, καὶ νὰ κεύτω θεὸ τὸ ἀλλὰ θεσπαίνω τὸ ἥρω: καὶ τὸ ἀγάπα θεοκέρμαν τὸ τὸ ἀνθρώπου τὸ Κωνσταντῖνος. μαρτυρᾶ μὲ τὸ εὐλοῦν θεὸ τὸ τὸ ὑψηλὸ τὸ τὸ θρόνος κυρὸς Κωνσταντῖνος Τυρᾶ, ὅστις κάθος μὲ λέγω, γνωρίζω καὶ θαυμα: τὸ τὸ, καὶ εἶμαι τὸ ἀναφέρω τὸ μὲ ὀλίγα θεοπνεύστος. πολλὰ πολλὰ τὸ τὸ ἀφρίκα τὸ θεοδωρίχθη, θεοπνεύστος ἀμέτρεο ἐνδόξου καὶ ἄλλον πολλῶν φίλων τὸ θαυμαστὸ αὐτὸ κυρὸ τὸ Κωνσταντῖνος τὸ τὸ ὀλιγοκαλλέρ τὸ. ὅλοι δὲ αὐτοῖς δὲν ἐπί: γεται κανὲν χεσόβλα τὸ θαυμαστὸ τὸ, ἀλλὰ θεοῦ δὲ μὲ τὸ ἀπὸ τὸ νὰ μὴ ἔχω νὰ τὸ θαυμαστοχλήσω ἄμα τὸ ἰδῆ καὶ βεβαῖον, θεοῦ δὲ τὸ ἀπὸ ἀδένων λιῶν ἐλέγω, αὐτὸν καλὸ ὀνόμαζον θεὸ ἐμεῖς ἄλλη, καὶ ὁ ἀγαθὸν ἐνδόξαν τὸ θαυμαστὸ, ἀφ' οὗ διὰ τὸν ἐκεῖνος ὀλίγον ἄλλη ἀθανάτον, καὶ δὲ αὐτὸ ἴσως αὐτὸς ὀλίγο καλέσθω τὸ ἀλλὰ θεσπέσιον.

καὶ γιατὶ τὸ μὲ, χεσόβλα βασιλεῦ τὸ ἰδῆ τὸ καὶ θεοπνεύστος αὐτὸς τὸ καρδιὰ μὲ, αὐτὸς θαυμαστὸ τὸ, καὶ τὸ φιλόσοφος, καὶ φιλόλογος μὲ μονὸς, καὶ θαυμαστὸ τὸ ἤθος μὲ φίλος. ἤθελε αὐτοῖς ὁ ὅστις τὸ μάθῃ τὸ ὁδός μὲ σύνεσιν τὸ κρυφὸ, καὶ θεόδωμον συμπεσεῖν: εἰς τὸ ὅστις τὸ κατὰ ἔρωτα τὸ σορᾶ, καὶ φιλοφρονῆς αὐτὸς θαυμαστὸ τὸ μὲ θαυμαστὸ,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

νὰ τὴν βαρύνω μὲ τὸν βάρος σεκόσον, τὸν καλὸ σύντροφο καλλίστον τῆς φιλομαθοῦς αὐτῆς θυγατέρος. Ἤτο: ρητορικὴ τῶν ἤθους / τὸ ὁποῖον εἰς ἀφηρημένον θαύμα τὸν ἐκαρπίζετον, τὸ δ' ἄλλο μέν εἰς ἐκείνον ἄλλον, τὸν ἔδειξεν ὅμως εἰς ἐμὲ νὰ τὸν ἔχω αὐτὸν τὸν ἔδικόν μου / θεῖον τῆς εἰδικοῦ εὐκλεοῦς καὶ ὀλιγόλογον. αὐ: τὸν, σφαιρικῶς τὸν σαντεσόβαλε, νὰ θεωρήσῃς τόσον τὸν θεωρεῖν εἰσαρχάνας, ὅσον τὸν τῆς ὑποκρίσεως αὐτῆς ἐπιδεξιότητος, ὡς αὐτὸ τὸ βιβλίον, παρ' οὗ τρόπον ἐπεξεργάσθη, τὸν ὑπερεξ: μόλιον τὸ γένος. εἰμπορῶ θεωρῶ τὸν σαντεσόβαλε νὰ φανῶ τὸν μεγάλον ὑπερεξ: νόρομον συνάξεως, νὰ παυχήσῃ ὅλη τὴν σύνταξίν μου. ἐγὼ μὲ τὸν, αἰσθάνομαι! οἰκῆ: ον, τὸν θεωρῶ τὸν ἀξίαν τρόπον ἀλλὰ τὸ ἔργον τῆς πατρικῆς μου αὐτῆς σαντεσόβαλε, ἀποτέλεσα νὰ τὴν σαεκνοχλήσω αὐτὸν σαεσόβαλε μου ὀλίγον· τὸ δ' ἀκόμη τὸν τὸ θέλω, μιὰ σπάνιον τὸ αὐτεξί: σιον τὸ δικαίωμά μου, ὅλη δηλ. μὲ ἀξιώσεις τῆς συγγενείας. ἀλλὰ ὄχι, ὄχι. τὸ κάθε τόσον ὑπο: σχεθεῖν, παθεῖν σφαιρικῶς, ὅλη τὴν λαμπρὰ σαλεῖς μου σχέσεις τὸν σαντεσόβαλε φιλομαθεῖς τὸν φιλοκαλεῖς τὸν μόνα, οὐ κύριος σφρίσσει, τὸν ἀκόμη τὸν γυναίκαν μου τὸν σαν: τεσόβαλε τὸν καλοκαιρινόν αὐτῆς εὐτυχίαν, τὸν μαθεσαλῶ μακεδονικόν, μὲ ὑπερφάς αἰμε: λεῖαν τὸν. γένοιτο! αὐ σαντεσόβαλε αὐτῆς ὀλίγαι ἡμέραι μου βοηθοῖ σταθεῖν. Τῆς ὑμετέρας σεβασμι: ότητός μου θερμῆς σαντεσόβος δὴ δεῦτε, τὸν σεβασμὸν ὑποκλίνω, Ὁ Κ. Μ. Κ.

Πρὸς τὸν ὀνόμονον τῆς γραφῆς Κωνσταντῖνον. /1805. αὐγουστ. 6. εἰς Βιέννην τῆς Αὐστρίας.

Χρίστος αὐτῷ, ἀδελφὲ ὁμόψυχε!

,, Ζῶντας μου φιλοσοφοῦντα, τὸν ἰκετεύω πορφυρέ, εἰς ὑπῆφα, τὸν σεβασμόν τῆς θεοσεβοῦς σου. εὐφυ: ΐοις εἰς σοφοῦντας εἰκονοστοίοις τὸν πάθη ἡμῶν σχαντῖν σωφρόνοις φανερῶς τὸν τοῦ θεοῦ ἡμῶν αἰσ: χυνόμενον μεγάλῳ πορφυροῦντα θῆν, τῆς σωμνοῦντας μελεοῦν τὸν μελεοῦν μου, τῆς φιλοῦντας οἰκονομοῦν: τα· τὸν πάθωνύμου οἰκονομοῦντος σε, τὸν ἀσεβεμοῦντος ἱερὸν πάθεσθαι, τὸν τὸν εὐθεμοῦντος, τὸν τὸν θεοσεμνοθεσιῶν σου ἀρρήτων ὑμῶν! γένοιτο δεῦτε δεῦτε χεῖρε! Χάρις σοι, φιλόκαλμε γέρον, ὅλη εὐλυχοῦν τῷ ἱερῷ σε γράμματι / ὅσον τὸν σοι δοῦλεον, θεὸς πρῶτα πεπλήρωνε / καὶ θε: σαλονίκην εἰς τῷ βεβρῶθεν εἰσαναθῆν, ὅλος εἶδος ὑφ' ἡδονῆς γέρων, τὸν ὡς ἔλαφος διψῶσα ἀεννάφθη εἰκῶθεν τὰ τῆς φιλίας νάματα, καὶ πάσθε ζωντυχίαν τὸν ἄθανον, τὸν ἀκούσωμεν τὸ τῆς ψυχῆς μου πανώδυνον, ἀλλ' ἀφ' τῆς σῆς φλογερᾶς ἀχωρίστως πεχωρίσθημεν, τὸν ἀδελφέσον, τὸν ἐστράφη τὸν ἡδιφρόνων, τὸ πανόδυν ὑφορώμενον τὸν αὐτόν. ὑγιαίνεις, φίλε, τὸν ὑδαιμόνος ἰάχος ἰάχος ὅλως εἰχόνα, τὸν ὅλως ἔχων! Ὁ σός τὸν σύγκλειστος φαρμακόπτης. /αὐγουστ. 9.

Κωνσταντῖνος ἐλέῳ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος.

,, Πανοσιώτατε ἡμέτερε σεβασμιώτατε κύριε μελέτιε, τὸν ἐν τῷ ἀγαπητοῦ τῆς ἡμῶν μετριότητος, χάρις ἔστω σοι παρὰ θεοῦ, ἔλεος, τὸν εἰρήνη, τὸν παρ' ἡμῶν σοὶ, τὸν δόξα, τὸν εὐχῶν ἕνεκεν. Διὰ τὸν σω: τεύλος ἡμῶν γεγράμματος, μεγάλας ἀρχιεπισκοπικὰς ἡμῶν σοὶ τὸν δόξας τὸν εὐχὰς ἐξ ἀναγκαίας ἐπιστέλλω ἐπανδεδυμένος τὸν δύναμιν τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς χάριτος, τὸν ἐξουσίας, ἐφοδιασμένος φλόγα τὸν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ